

Seyit Muhammed Şerif Arapkendi ve Bediüzzaman

22 Mart 1960 tarihinin Ramazan ayının son günleriydi.

Diyarbakır'ın Bismil ilçesine bağlı Arapkend Köyü'nde ikindiye yakın bir vakitte hava aniden kararmıştı. Şimdiye kadar hiç görülmeeyen boğuk bir hava ortalığı kaplamıştı. Gökyüzü akşam ile yatsı arası gibi bir havaya bürünmüştü. Ardından yağmur yağmaya başlamıştı. Yağmur, normal bir yağmura benzemiyordu. Yağmur değil sanki bulutlardan kan yağıyordu. Sabah olup gün aydınlanınca her tarafın kan yağmış gibi kıpkırmızı olduğu görüldü. Gözün gördüğü her şey; taş, toprak, ağaçlar kana bulanmış gibi kıpkırmızı olmuştu.

Seyit Muhammed Arapkendi Hazretleri, havadaki bu durumu görünce cemaatiyle birlikte cami balkonuna çıktı ve havaya bakarak: "Allah muhafaza buyursun. Böyle bir hava Hz. Hüseyin'in (ra) şehit edildiği günde de görüldüğü rivayet edilmişti. Bu hava büyük bir musibetin habercisi ve büyük bir zat vefat edince olur." dedi. Arapkendi Hazretleri ertesi gün öğle saatlerinde Bediüzzaman Said Nursî'nin (ks) vefat haberini alınca çok üzülür. Bediüzzaman Hazretleri'nin mübarek ruhuna Fatiha okuyarak duâ eder ve şöyle der: "Bediüzzaman'ın bu kadar büyük bir zat olduğunu bilseydim mutlaka ona ulaşır; onu ziyaret ederdim."

Arapkendi Hazretleri bir gün Bitlis'in Norşin Köyü'nde bulunan hocaları ziyaret eder; ziyaret dönüşünde Batman'da Molla Fahrettin'i ziyarete gider. Sohbet esnasında Bediüzzaman Hazretleri'nden söz açılır. Molla Fahrettin, 'bütün yollar aynıdır' diyerek kendisiyle Üstadın yaptığı hizmetlerin arasında pek büyük bir farkın olmadığını söyler. Arapkendi Hazretleri "Hayır, buna katılmıyorum. Onun yolu bizimkinden farklıdır. O, iman için mücadele veriyor. Çünkü onun kaldığı çevrede yaşayan insanların çoğu İslâm ilkelerini ya önemsemiyor veya inkâr ediyor. Üstad Hazretleri de bu tür insanlara imanı sevdirmeye mücadelesi veriyor. Bizim ise, çevremizde yaşayan insanların tamamı inanan kişilerdir. Ancak ahlâkî yönde eksiklikleri vardır. Biz de yaptıkları yanlışlıkları düzeltmeye çalışıyoruz. Bizimle onun hizmetleri arasındaki fark budur." der.

Arapkendi Hazretleri, 1911 yılında Diyarbakır'ın Bismil ilçesine bağlı Bayındır (Arapkend) Köyü'nde doğmuştur. Çevrede "Mir ailesi" diye bilinip tanınırlar. Aile olarak ataları yıllar önce Cizre'den Arapkend'e gelmiştir. Asıl adı Muhammed Şerif'tir. Sonradan Arapkendî olarak tanınmıştır. Çocukluğunda "Muhammed" diye çağrılmıştır. Arapkendi Hazretleri, nesep olarak baba tarafı Hz. Hüseyin'e (ra) dayanan seyitlerdendir.

Arapkendi Hazretleri'nin çocuk yaşlarda babası vefat eder. Annesi Rabia Hatun'un himayesi ve terbiyesi altında en iyi bir şekilde yetişir. Annesi Rabia Hatun, Arapkendi'ye özellikle düğün yemeği yemesine müsaade etmemiş ve abdestli iken pişirdiği yemeklerden yedirerek büyütülmüştür. Bu durum köy halkı tarafından hâlâ dillendirilmektedir. Arapkendi Hazretleri tahsilini çok zor şartlar altında ve hastalıklarla mücadele ederek tamamlamıştır. Arapkendi Hazretleri, kendine

yakın hissettiği Nakşibendi şeyhi Ahmet Haznevi'nin büyük oğlu Masum'a intisap etmiş ve daha sonraki yıllarda halifelik almıştır.

Bir gün bir sohbetinde, "Kurtuluşu hiçbir amelimde görmüyorum. Arkadaşlarıma yaptığım hizmetlerin hiçbir minnetini kalbimde geçirmiyorum, keşke onlar lehimize ve aleyhimize olmasalar bize yeterli olur." demiştir. Medresesinde çok zor şartlarda öğrenci yetiştirmiş ve bu öğrenciler, sonraki yıllarda bölgenin tanınmış büyük âlimleri olmuştur. Şeyh Muhammed Şerif Arapkendi, hizmet alanını geliştirmiş; zamanla ona bağlı on üç halifesi olmuştur. Ömrünü ilimle, talebe yetiştirmekle geçirmiştir. Hayatında ayrıca birçok hastalıkla da mücadele etmiştir. Arapkendi tedavi için gittiği Ankara İbn-i Sina Hastanesi'nde 1 Nisan 1987 yılında 76 yaşında vefat etmiştir. Naaşı on binlerce kişiden oluşan kalabalık sevenleri tarafından Arapkendi Köy Mezarlığı'na defnedilmiştir.

Kaynaklar:

1- Bütün Yönleriyle Arapkendi Kent Yay. 2004 sayfa. 29.

2- Şeyh Muhammed Şerif El-Arabkendi'nin (Tanrıkulu) Hayatı.

3- M. Salih Ekinci- Şeyh Muhammet Arapkendi.

Misbah ERATİLLA